

Om at forandre verden

Først notelignende tanker om dét at forandre verden; verdensforandrende, forandring, verden.

Hvilke associationer bringer ordet *at forandre verden* med sig, eller hvilken betydning ligger vi i ordet? Hvad er det vi/man oftest forstår ved det? Er dets bedste uadskillelige ven *aktivisme*? Åh, nej, hvad er så egentlig aktivisme?

Da jeg læste titlen på projektopgaven medførte det ikke ligefrem begejstring. Jeg tænkte; suk! Det lød både irriterende, halvvanvittigt og overdrevent. *At forandre verden*; nu skulle der findes på et eller andet slags genialt; at redde kloden fra vores igangværende destruktion; at redde alle de mennesker, der trænger til at være en del af verdenen; at ... Indtil jeg begyndte at tænke over selve ordet, og hvad der normalt lægges i det. Indtil jeg tænkte over, om ikke vi alle forandrer *verden/en* smule – eller måske en del, hver dag. Vi forandrer og bliver forandret. Er det ikke en fortløbende og evig forandringsproces vi alle sammen befinder os i – helt fra hver isærs undfangelse; forældrene der får besked om graviditeten; da forandres deres verden – enten positivt, negativt eller begge dele, i en livsinsisterende blanding. Det kommende liv, kunne ikke være liv uden forandringsprocessen. Liv = forandringsproces. Fra barnet undfanges og fødes og lever sit liv, har forældre og det omkringliggende samfund (alle de fællesskaber det kommer til at færdes i; og egentlig også i et meget større perspektiv; område, nation, verdensdel) en enorm forandringsindflydelse på dets liv. Hvad fødes det ind i, hvordan bliver det modtaget, hvordan reagerer det på modtagelsen, under hvilke livsomstændigheder skal det leve sit liv? Og hvorledes lykkes det barnet, i det virvar af forandring, at navigere i livet? Det er næsten som om, mennesket lever livet på *efterveer*. Alle de forandringstrin, små og store, det skal igennem; hver enkelt som en overstået efterve. Døden er en efterve af livet. Livet er en efterve af ... opholdet i en guddommelig verden før undfangelsen, af intetheden, af ...? Efterveer er selve forandringen. Forandringen er født af en efterve.

At give sit besyv med; uanset hvordan et liv ellers tager sig ud, har det brug for at kommunikere med andre. I forbindelse med et besøg på en skole, der lå ved siden

af en institution for blinde-døve, så vi ved busstopstedet, to personer; den ene var blind-døv og den anden var dette menneskes guide. Vi kunne se, at det ene menneske ikke kunne se, og vi kunne se på kommunikationsmetoden at mennesket heller ikke kunne høre; de brugte hænderne og armene til at kommunikere med. Børn fra Rumænske børnehjem. Isolationsfængslede. Udstødte. Ekskluderede. Mobbede. Mennesket tager skade af ikke at kunne kommunikere med sin omverden. Det er et livsgrundlag og livsvilkår der er livsoprettende. I mine øjne er kunst kommunikation. En kommunikation ud til verden. For at leve, og få svar tilbage. Er en skulptur komprimerede ord? Hvad ville det menneske, der ikke kan se og høre, gøre i mødet med skulpturen? Berøre det. Berøring. At berøre verdenen. Fra fosterets omgivelser af varme og blødhed, til de hænder der tager imod det. Berøring. Berøring og ord. *"kan du mærke min hånd?"* *"Ja, den føles dejlig varm, for jeg fryser"*. Der behøves ikke ord. Vi berører hinanden. Både godt, varmt, lykkeligt, og grusomt, bestialsk, *umenneskeligt*, i varierende grad, i forskellige mål.

En dag i sidste uge, cyklede jeg ned ad Langelandsgade, og foran mig cyklede en ung kvinde. En bil svinger ind over cykelstien, men hun når at undvige og slingrer faretruende hen mod et hus, og husets hårde facade. Hun vælter ind mod huset med siden til, og undgår at komme til skade. Hun er chokkeret og skælder ud på bilisten. Jeg samler hendes taske op, og venter på, at hun har talt færdig. Da hun kommer hen for at hente taske, taler vi sammen om hændelsen. Hun fortæller, at det samme skete for hende, to dage tidligere. Jeg fortæller, at det ikke er første gang, jeg ser sådan en hændelse, og at jeg også selv har prøvet noget lignende på samme sted. Bilisten og medpassageren, den unge kvinde, en der kiggede oppe fra et vindue, evt. andre øjenvidner, og jeg. Hvordan forandrede hændelsen os hver især? *Bilister ser sig ikke ordentligt for. Cykelister er uberegnelige, og kører for stærkt. Hvide mennesker skælder voldsomt ud. Mørke mennesker kan ikke køre bil. Næste gang ser jeg mig bedre for. Det er for farligt at køre stærkt ned af en befærdet gade. Man kan ikke stole på nogen. Hjælpsomhed. Sikke mange trafikuheldige hændelser der sker på denne gade. Måske*

overreagerede jeg. Jeg skulle have set mig for. Du skulle have set dig for. Du kører altså for usikkert i denne storby, næste gang tager vi bussen.

Måske skal der i virkeligheden ganske lidt til for at være forandringsudøvende. Og forandring; ligger der ikke i ordet en forventning om noget positivt? Lige nu, er mennesket i gang med at forandre verdenen, livsgrundlaget for dem selv og andre- og andet levende, på ganske fatal vis. En helt uhyggelig fatal destruktion. Det er negativt. Hvordan forandrer medierne os? Den platform hvorfra vores verden går, sagde jeg lige. Medierne. Foregår der dét i verden, vi får fortalt af medierne? Er det sådan verdenen ser ud? Det synes, aldeles håbløst. Men så er der det med; *at redde et menneske op af et hul, gør en verden til forskel for det menneske.* Så man kan jo starte i det små. Det synes nemt at destruere, og svært at vende destruktoren. Hvorfor? Det er det nemmeste i verden, hvis hvert enkelt menneske deltog; Gjorde lidt hver dag; *"If you can be anything, be kind"*. Venlighed og imødekommenhed er forandrende.

- ❖ Reklamen fra et telefonselskab, hvor alle råber ad hinanden, indtil én er venlig; det sætter noget i gang. Det forandrer.
- ❖ En film om en dreng der vil forandre verden – en opgave i skolen; han finder på, at hvert enkelt menneske skal gøre gode ting for tre mennesker hver, der skal gøre gode ting for tre osv. <http://www.scope.dk/film/359-giv-det-videre>
- ❖ En mand der forsøger at redde kasteløse fra et uværdigt arbejde med at samle andre menneskers afføring op
- ❖ En kvinde der redder børn, der beskyldes for at være hekse
- ❖ Organisationer der redder børn med albinisme

Vi har simpelthen enorme kræfter til sammen at gøre det gode. Der skal så lidt til;

Hvis vi vil

Og give sit besyv med

Kommunikation

Tale, hænder, arme

Smil

Kærlighed ♥